

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska

00-716 Warszawa
ul. Bartycka 110A
tel.: 22 651 07 07; 22 651 06 60

fax: 22 651 06 76
e-mail: warszawa@wios.warszawa.pl
<http://www.wios.warszawa.pl>

Warszawa, 2016.01. 29

IN.7023.1.136.2014.ES
/za zwrotnym potwierdzeniem odbioru/

DECYZJA

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie art. 105 § 1 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016r. poz. 23), w związku z art. 364 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013r. poz. 1232, z późn. zm.)

postanawia

umorzyć w całości postępowanie administracyjne w sprawie wstrzymania działalności instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, stanowiącej część instalacji zlokalizowanej na terenie zakładu przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie, prowadzonej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m.st. Warszawie Sp. z o. o. (ul. Obozowa 43, 01-161 Warszawa), jako bezprzedmiotowe.

UZASADNIENIE

W dniu 23 grudnia 2014r. na wniosek Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Wola delegowanego do Prokuratury Okręgowej w Warszawie, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska (dalej: MWIOŚ) wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wstrzymania działalności instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, stanowiącej część zakładu przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie, prowadzonego przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m.st. Warszawie Sp. z o.o. (dalej: MPO).

Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych (MBP) eksploatowana przez MPO, w Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 została ujęta w wykazie regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych (tzw. RIPOK) dla regionu warszawskiego i była objęta cyklicznymi kontrolami WIOŚ w Warszawie, prowadzonymi m.in. w ramach „Ogólnokrajowego cyklu kontrolnego przestrzegania przez gminy przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz kontroli regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych RIPOK” w latach 2014 – 2015.

Ustalenia przeprowadzonych kontroli nie wskazywały na negatywne oddziaływanie przedmiotowej instalacji na środowisko mogące skutkować pogorszeniem stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożeniem dla życia i zdrowia ludzi.

W związku z powyższym, mając na względzie konieczność zebrania odpowiedniego materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, MWIOŚ w dniu 31 grudnia 2014r. skierował w trybie art. 16 ust. 1 ustawy 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska wystąpienia do Prezydenta m.st. Warszawy, Departamentu Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w m. st. Warszawie oraz MPO.

Do Prezydenta m.st. Warszawy zwrócono się o udzielenie pisemnych wyjaśnień niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy:

- Czy do Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy wpływały informacje mieszkańców dzielnicy Bielany dotyczące stanu zdrowia mieszkańców terenów zlokalizowanych w sąsiedztwie instalacji zlokalizowanych przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie oraz czy w ramach działań własnych, wynikających z art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013r. poz. 594, z późn. zm.) podejmowano jakiegokolwiek działania z zakresu ochrony zdrowia ww. mieszkańców, w tym czy wykonywane były badania stanu zdrowia.
- Czy występowano do właściwego miejscowo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego z wnioskiem, na podstawie art. 12a ust. 3b ustawy z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z 2011r. Nr 212, poz. 1263, z późn. zm.), o podjęcie działań zmierzających do usunięcia ewentualnego zagrożenia sanitarnego na obszarze przedmiotowej instalacji lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie.

Do Departamentu Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie zwrócono się o przekazanie informacji jakie działania podjął Marszałek Województwa Mazowieckiego w związku z wnioskiem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 12 września 2014r. (znak: IN.7024.194.2014.KG), w sprawie rozważenia możliwości nałożenia obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia, w trybie art. 362 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony Środowiska (Dz.U z 2013r. poz. 1232, z późn. zm.) na Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m.st. Warszawie Sp. z o.o. prowadzące Zakład Unieszkodliwiania Odpadów „Kampinoska” OUZ1 przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie.

Do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w m. st. Warszawie wystąpiono o wskazanie, czy Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie otrzymywał, zgodnie z dyspozycją art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy z 5 grudnia 2008r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2013r. poz. 947, z późn. zm.), od lekarzy lub felczerów zgłoszenia podejrzenia lub rozpoznania zakażenia, choroby zakaźnej lub zgonu z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej oraz czy otrzymywał informacje dotyczące wzmożonej zachorowalności osób zamieszkujących nieruchomości znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie ww. instalacji oraz pracowników przedmiotowego zakładu. W piśmie zwrócono się również o przekazanie informacji o ewentualnych działaniach zapobiegawczych, jakie były podejmowane przez Państwową Inspekcję Sanitarną, zgodnie z posiadanymi kompetencjami oraz przekazano, w celu wykorzystania służbowego, oświadczenia mieszkańców nieruchomości sąsiadujących z zakładem zlokalizowanym przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie, przekazane wraz z aktami sprawy przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Wola delegowanego do Prokuratury Okręgowej w Warszawie, wskazujące na ewentualny wpływ działalności przedmiotowych instalacji na pogorszenie stanu zdrowia.

Do MPO zwrócono się o udzielenie wyjaśnień niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy, poprzez przekazanie kopii potwierdzonych za zgodność z oryginałem wszystkich wyników badań przeprowadzonych w ramach programu badawczego „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych i składowiska odpadów Radiowo” oraz innych badań prowadzonych na terenie zakładu zlokalizowanego przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie, mających wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy.

Ze względu na fakt, że instalacja MPO zlokalizowana jest na granicy m.st. Warszawy i Gminy Izabelin, kolejnymi pismami w dniu 7 stycznia 2015r., MWIOŚ wystąpił do Wójta Gminy Izabelin

oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Powiecie Warszawskim Zachodnim.

Do Wójta Gminy Izabelin zwrócono się o udzielenie pisemnych wyjaśnień niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy w następującym zakresie:

- Czy do Urzędu Gminy Izabelin wpływały informacje mieszkańców gminy Izabelin dotyczące stanu zdrowia mieszkańców terenów zlokalizowanych w sąsiedztwie instalacji zlokalizowanych przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie oraz czy w ramach działań własnych, wynikających z art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013r. poz. 594, z późn. zm.) podejmowano jakiegokolwiek działania z zakresu ochrony zdrowia ww. mieszkańców.
- Czy występowano do właściwego miejscowo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego z wnioskiem o podjęcie działań zmierzających do usunięcia ewentualnego zagrożenia sanitarnego na obszarze przedmiotowej instalacji lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie, w trybie art. 12a ust. 3b ustawy z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z 2011r. Nr 212, poz. 1263, z późn. zm.).

Do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Powiecie Warszawskim Zachodnim zwrócono się o przekazanie informacji, czy Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Powiecie Warszawskim Zachodnim otrzymywał, zgodnie z dyspozycją art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2013r. poz. 947, z późn. zm.), od lekarzy lub felczerów zgłoszenia podejrzenia lub rozpoznania zakażenia, choroby zakaźnej lub zgonu z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej oraz czy otrzymywał informacje dotyczące wzmożonej zachorowalności osób zamieszkujących nieruchomości znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie ww. instalacji oraz pracowników przedmiotowego zakładu, a także czy Państwowa Inspekcja Sanitarna podejmowała ewentualne działania zapobiegawcze zgodnie z posiadanymi kompetencjami.

Zastępca Wójta Gminy Izabelin w piśmie z dnia 9 stycznia 2015r., znak: ROŚ.606.2.2015 poinformowała, że do Urzędu Gminy Izabelin nie wpływały informacje mieszkańców dotyczące stanu zdrowia, w związku z czym gmina nie podejmowała żadnych działań z zakresu ochrony zdrowia w stosunku do mieszkańców zamieszkujących w pobliżu instalacji MPO. Poinformowano także, że Gmina Izabelin nie występowała do właściwego inspektora sanitarnego o podjęcie działań zmierzających do usunięcia ewentualnego zagrożenia sanitarnego.

MPO przy piśmie z dnia 12 stycznia 2015r., znak: ZDS-6321-1/15(1) przekazało „Ekspertyzę określającą przyczyny zmian obserwowanych parametrów jakości wód w rejonie składowiska odpadów „Radiowo” i instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych OUZ-1 przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie”, która została włączona do prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie wstrzymania działalności instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Powiecie Warszawskim Zachodnim w piśmie z dnia 13 stycznia 2015r., znak: EPN/NZC/402/01/15 poinformował, że nie otrzymywał od lekarzy zwiększonej liczby zgłoszeń zachorowań i/lub podejrzeń zachorowań na choroby zakaźne, a także nie odnotował zwiększonej zachorowalności osób zamieszkujących w sąsiedztwie instalacji.

Zastępca Prezydenta m.st. Warszawy z piśmie z dnia 13 stycznia 2015r., znak: OŚ-II.6233.10.2015.MAK przekazał następujące informacje:

- Do Urzędu m.st. Warszawy wpływają zgłoszenia mieszkańców Dzielnicy Bielany dotyczące odczuwalnych uciążliwości zapachowych związanych z funkcjonowaniem instalacji MPO i ich wpływu na samopoczucie osób mieszkających w pobliżu. W szczególności ich nasilenie zaobserwowano na przestrzeni roku 2014r. Problemy te objęte szczególnym

zainteresowaniem władz Miasta są przedmiotem spotkań i debat z udziałem mieszkańców. Ponadto w związku ze stwierdzeniem okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko (uciążliwość odorowa) Prezydent m.st. Warszawy wszczął postępowanie administracyjne w sprawie zobowiązania MPO do sporządzenia przeglądu ekologicznego. W związku z pracami modernizacyjnymi prowadzonymi przez MPO, w chwili obecnej nie jest możliwe prawidłowe i jednoznaczne określenie oddziaływania instalacji na środowisko, a co za tym idzie właściwe sporządzenie przeglądu ekologicznego. W związku z powyższym organ wskazał datę rozstrzygnięcia w tej sprawie, uwzględniającą termin zakończenia prac modernizacyjnych i dokonanie oceny ich skuteczności, na 30 września 2015r. Aktualnie termin ten Prezydent m.st. Warszawy przedłużył do 29 kwietnia 2016 r.

- Kontrola przeprowadzona m.in. przez PPIS nie wykazała nieprawidłowości, które skutkowałyby bezpośrednim zagrożeniem dla środowiska oraz zdrowia ludzi. W związku ze zgłoszeniami dotyczącymi negatywnego wpływu instalacji MBP na samopoczucie osób mieszkających w sąsiedztwie dokonano analizy absencji chorobowej pracowników MPO. U pracowników zatrudnionych w ZUO „Kampinoska” nie stwierdzono pogorszenia stanu ich zdrowia ze względu na rodzaj i miejsce wykonywanej pracy. Ponadto średnia roczna zachorowalność pracowników ZUO „Kampinoska” jest niższa niż statystyczna średnia krajowa prezentowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i nie stwierdzono, że jest ona związana z chorobami zawodowymi. W związku z powyższym nie było podstaw do stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa sanitarnego na terenie Warszawy, a co za tym idzie do zwrócenia się do właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego o podjęcie działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.

Dyrektor Departamentu Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w piśmie z dnia 13 stycznia 2015r., znak: PŚ-IV.7244.47.2014.AW poinformował, że organ przeanalizował problem uciążliwości odorowej instalacji MBP pod kątem nałożenia na prowadzącego instalację obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko oraz jego przywrócenia do stanu właściwego w trybie art. 362 ustawy – Prawo ochrony środowiska i stwierdził, że nie posiada dostatecznych narzędzi prawnych dla przeprowadzenia postępowania w przedmiocie wydania w/w decyzji. Ponadto poinformował, że aktualny stan prawny nie normuje zapachowej jakości powietrza oraz nie określa metod jej oceny. Z tego powodu nie jest możliwe określenie stopnia uciążliwości zapachowej instalacji, a w konsekwencji wskazanie zakresu i sposobu ograniczenia oddziaływania na środowisko lub ustalenia stanu, do jakiego ma zostać przywrócone środowisko.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie w piśmie z dnia 20 stycznia 2015r., znak: HKN.0540.00007.2015.RS poinformował, że wśród osób zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu MPO nie odnotowano wzmożonej zachorowalności na choroby, które podlegają rejestracji w myśl przepisów ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (choroby zakaźne). PPIS w m.st. Warszawie nie prowadzi rejestrów chorób innych niż choroby zakaźne stanowiące zagrożenie epidemiologiczne, a w konsekwencji nie posiada danych pozwalających ustalić, czy zakład unieszkodliwiania odpadów może przyczyniać się do pogorszenia stanu zdrowia okolicznych mieszkańców. Od grudnia 2013r. do PSSE w m.st. Warszawie wpłynęło kilkanaście interwencji dotyczących uciążliwości zapachowej powodowanej działalnością zakładu oraz możliwości negatywnego oddziaływania na zdrowie ludzi. Zgłoszenia te nie zawierały jednak żadnych wiarygodnych dowodów potwierdzających istnienie takiego oddziaływania, skutkującego występowaniem wzmożonej zachorowalności wśród osób mieszkających w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu. Na podstawie posiadanych informacji PPIS w m.st. Warszawie uznał, że nie istnieją okoliczności wymagające przeprowadzenia dochodzenia epidemiologicznego lub przesłanki uzasadniające podjęcie działań zapobiegawczych w związku z podejrzeniem zagrożenia dla zdrowia publicznego.

Pismem z dnia 21 stycznia 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES strony postępowania zostały poinformowane, że ze względu na konieczność zebrania odpowiedniego materiału dowodowego, wymagającego współdziałania z innymi organami, sprawę wstrzymania działalności instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów zakwalifikowano jako szczególnie skomplikowaną, w związku z czym zostanie ona zakończona, zgodnie z art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w terminie 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, tj. do 23 lutego 2015r.

MPO przy piśmie z dnia 21 stycznia 2015r., znak: MPO/ZDS-081-009/15(7) przekazało kopie następujących dokumentów:

- „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów w Radiowie – badania mikrobiologiczne, serie 1-4 (robocze sprawozdanie przejściowe) III”, wykonane w styczniu 2015r.,
- „Analiza uciążliwości odorowej dla Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych Radiowo”, wykonana w lipcu 2014r. przez SGS EKO-PROJEKT Sp. z o.o.,
- Protokoły kontroli przeprowadzonych przez PPIS w m.st. Warszawie w dniach 23 lipca 2014r. i 27 października 2014r.,

a także informacje dotyczące prowadzonego programu badawczego „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów w Radiowie” oraz wyniki absencji chorobowej pracowników, z których wynika, że nie występuje zwiększona zachorowalność pracowników zatrudnionych w ZUO „Kampinoska”. Ponadto zachorowalność pracowników Zakładu jest niższa niż średnia krajowa prezentowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. W Spółce nigdy nie stwierdzono choroby zawodowej.

Zastępca Dyrektora Biura Gospodarki Odpadami Komunalnymi Urzędu m.st. Warszawy w piśmie z dnia 23 stycznia 2015r., znak: GO-I.7000.8.2015.GC przekazała następujące informacje:

- do Biura wpłynęły cztery interwencje dotyczące uciążliwości w funkcjonowaniu instalacji położonych przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie,
- nie podejmowano jakichkolwiek działań z zakresu ochrony zdrowia mieszkańców, wynikających z art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym,
- nie występowano do właściwego miejscowo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego z wnioskiem o podjęcie działań zmierzających do usunięcia ewentualnego zagrożenia sanitarnego na obszarze przedmiotowej instalacji lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie.

MWIOŚ w dniu 22 stycznia 2015r., załączając kopie dokumentów pozyskanych w ramach prowadzonego postępowania:

- „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów w Radiowie – badania mikrobiologiczne, serie 1-4 (robocze sprawozdanie przejściowe) III”, wykonane w styczniu 2015r.,
- „Analiza uciążliwości odorowej dla Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych Radiowo”, wykonana w lipcu 2014r. przez SGS EKO-PROJEKT Sp. z o.o.,

zwrócił się do Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w m.st. Warszawie o dokonanie oceny przekazanych wyników badań w zakresie wpływu na zdrowie i życie ludzi w środowisku zewnętrznym biologicznych zagrożeń aerosanitarnych (bakteriologicznych i mikologicznych), których źródłem są procesy przetwarzania odpadów prowadzone w instalacjach będących przedmiotem prowadzonego postępowania. W piśmie zaznaczono, że dokonanie takiej oceny jest niezbędne dla stwierdzenia, czy skutki prowadzonej przez MPO działalności mogą mieć wpływ na zdrowie lub życie ludzi.

Następnie MWIOŚ, pismem z dnia 4 lutego 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES, wystąpił do Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w m.st. Warszawie z prośbą o dokonanie oceny

„Ekspertyzy określającej przyczyny zmian obserwowanych parametrów jakości wód w rejonie składowiska odpadów „Radiowo” i instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych OUZ-1 przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie” oraz przekazanie informacji, czy obserwowane zmiany wskazują na możliwość wystąpienia lub powstania zagrożeń dla życia lub zdrowia ludzi.

W dniu 11 lutego 2015r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie (dalej: WIOŚ w Warszawie) wpłynął wniosek Stowarzyszenia „Czyste Radiowo” o dopuszczenie, na podstawie art. 31 §1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, ww. Stowarzyszenia do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie w piśmie z dnia 11 lutego 2015r., znak: HKN.0540.00501.2014.RS poinformował, że dane zawarte w opracowaniach:

- „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów w Radiowie – badania mikrobiologiczne, serie 1-4 (robocze sprawozdanie przejściowe) III”, wykonane w styczniu 2015r.,
- „Analiza uciążliwości odorowej dla Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych Radiowo”, wykonana w lipcu 2014r. przez SGS EKO-PROJEKT Sp. z o.o.,
- „Ekspertyza określająca przyczyny zmian obserwowanych parametrów jakości wód w rejonie składowiska odpadów „Radiowo” i instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych OUZ-1 przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie”.

nie wskazują aby w związku z działalnością Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów „Kampinowska” OUZ1 doszło do naruszenia jakichkolwiek przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, co mogłoby stanowić podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w ramach kompetencji określonych w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2015r. MWIOŚ dopuścił Stowarzyszenie „Czyste Radiowo” do udziału na prawach strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie wstrzymania działalności instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, stanowiącej część instalacji zlokalizowanych na terenie zakładu przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie.

W dniu 16 lutego 2015r. do WIOŚ w Warszawie wpłynęło pismo MPO z dnia 12 lutego 2015r., znak: MPO/ZDS-081-010/15(5), do którego zostało dołączone uzupełnienie do „Ekspertyzy określającej przyczyny zmian obserwowanych parametrów jakości wód w rejonie składowiska odpadów „Radiowo” i instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych OUZ-1 przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie”, zawierające analizę zmian parametrów wody ze studni S-I.

MWIOŚ pismem z dnia 16 lutego 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES przekazał uzupełnienie Ekspertyzy do Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w m.st. Warszawie w celu wykorzystania w dokonywanej ocenie w ramach posiadanych kompetencji.

W dniu 18 lutego 2015r. upoważnieni pracownicy MPO zapoznali się z aktami sprawy prowadzonego postępowania.

Przy piśmie z dnia 18 lutego 2015r., Stowarzyszenie „Czyste Radiowo”, korzystając z przysługującego mu prawa do składania wniosków dowodowych, przedłożyło do WIOŚ w Warszawie opracowanie przygotowane przez pracowników Katedry Ochrony Środowiska Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego pn.: „Przydatność testów roślinnych do badania genotoksyczności kompostów z odpadów miejskich”. W w/w piśmie, Stowarzyszenie podniosło, że w opracowaniu wykazano występowanie w kompoście mieszanym z Radiowa czynników genotoksycznych oraz, że jest on zanieczyszczony metalami ciężkimi:

ołowiem, kadmem, chromem, niklem i cynkiem, co oznacza że do kompostowania trafiają skażone odpady, które nie mogły tam trafić zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie w piśmie z dnia 20 lutego 2015r., znak: HKN.0540.00501.2014.RS poinformował, że po dokonaniu analizy przekazanego materiału (uzupełnienia do „Ekspertyzy określającej przyczyny zmian obserwowanych parametrów jakości wód w rejonie składowiska odpadów „Radiowo” i instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych OUZ-1 przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie”), uznał, że nie zawiera on dowodów uzasadniających potrzebę wszczęcia postępowania administracyjnego w ramach kompetencji określonych w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Zawiadomieniem z dnia 20 lutego 2015r., znak: IN.703.1.136.2014.ES strony postępowania zostały poinformowane, że nie jest możliwe załatwienie sprawy, będącej sprawą szczególnie skomplikowaną, w ustawowym terminie 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, to jest do dnia 23 lutego 2015r. Nowy termin załatwienia sprawy wskazano do 16 marca 2015r.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie w piśmie z dnia 20 lutego 2015r., znak: HKN.0540.00501.2014.RS zwrócił się do Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny o udzielenie informacji, czy istnieje możliwość zamówienia w NIZP-PZH wykonania ekspertyzy polegającej na ocenie zagrożeń aerosanitarnych powodowanych działalnością Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie, w oparciu o opracowania wykonane na zlecenie MPO i bazujące na danych monitoringowych z systemu piezometrów rozmieszczonych wokół składowiska „Radiowo” oraz danych pozyskanych w wyniku wykonania serii dedykowanych badań mikrobiologicznego zanieczyszczenia powietrza wokół obiektu.

MWIOŚ, pismem z dnia 23 lutego 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES, wystąpił do autorów opracowania „Przydatność testów roślinnych do badania genotoksyczności kompostów z odpadów miejskich” o udzielenie odpowiedzi na pytanie - czy treść opracowania jest nadal aktualna w ramach obecnie stosowanych technologii przetwarzania odpadów zielonych i zmieszanych odpadów komunalnych, które zostały wdrożone przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m.st. Warszawie Sp. z o.o. po 2010r.

W dniu 3 marca 2015r. Katedra Ochrony Środowiska Wydziału Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, w piśmie znak: KOŚ 11/15, poinformowała, że wykonane w 2007r. opracowanie nie służyło ocenie kompostów, a porównaniu przydatności i czułości testów roślinnych. Zostało ono wykonane w 2007r., a więc na kilka lat przed wprowadzeniem przez MPO obecnej technologii przetwarzania odpadów zmieszanych, a także na kilka lat przed wprowadzeniem nowego sposobu zbiórki odpadów w Warszawie. W piśmie wskazano również, że nie można wykorzystywać danych dotyczących kompostów z Radiowa zawartych w tym opracowaniu, gdyż od lat są nieaktualne.

Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny w piśmie z dnia 11 marca 2015r., znak: HK/W-260/15 poinformował, że z uwagi na odmienne warunki meteorologiczne charakterystyczne dla każdej z pór roku i ich niezaprzeczalny wpływ na mikroflorę powietrza, do zajęcia stanowiska w sprawie ewentualnych zagrożeń dla zdrowia i życia zamieszkujących w pobliżu miejsca składowania i unieszkodliwiania odpadów ludzi, niezbędne jest uwzględnienie wyników badań całorocznych wykonanych we wszystkich porach roku, także w porze zimowej i wiosennej. Ocena dokonana na podstawie fragmentarycznych wyników badań nie byłaby kompletna, co mogłoby stwarzać podstawy do jej kwestionowania.

Postanowieniem z dnia 16 marca 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES MWIOŚ zwrócił się do Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny o wydanie w charakterze biegłego ekspertyzy w sprawie oceny ewentualnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi zamieszkujących w pobliżu instalacji do mechaniczno – biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, stanowiącej część Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie, prowadzonej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m.st. Warszawie Sp. z o.o., na podstawie analizy dokumentacji przedłożonej do WIOŚ w Warszawie w toku postępowania dowodowego przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Obozowa 43, 01-161 Warszawa, stanowiącej:

- „Ocenę oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów w Radiowie – badania mikrobiologiczne”, serie 1-4 (robocze sprawozdanie przejściowe III) – Politechnika Warszawska, Wydział Inżynierii Środowiska, Warszawa, styczeń 2015 r. (wraz z raportem końcowym pracy, po przeprowadzeniu 2 dalszych serii badań, który zostanie przekazany niezwłocznie po jego opracowaniu),

- „Analizę uciążliwości odorowej dla Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych Radiowo” SGS EKO-PROJEKT Sp. z o.o., 30 lipca 2014 r.

W postanowieniu z 16 marca 2015 r. MWIOŚ określił, że opinia powinna być udzielona na piśmie, uzasadniona i przekazana do WIOŚ w Warszawie w terminie do dnia 31 sierpnia 2015r.

Zawiadomieniem z dnia 16 marca 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES strony postępowania zostały poinformowane, że nie jest możliwe załatwienie sprawy, zakwalifikowanej jako szczególnie skomplikowana i wymagająca przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, w terminie wskazanym w zawiadomieniu z dnia 20 lutego 2015r., tj. do 16 marca 2015r. Nowy termin załatwienia sprawy wskazano do 15 września 2015r.

W dniu 18 marca 2015r. upoważniony pracownik MPO zapoznał się z aktami sprawy prowadzonego postępowania oraz otrzymał kopie dokumentów znajdujących się w posiadaniu WIOŚ w Warszawie. W dniu 14 kwietnia 2015r. z aktami prowadzonego postępowania zapoznał się przedstawiciel Stowarzyszenia „Czyste Radiowo”.

Następnie pismem z dnia 21 kwietnia 2015r., znak: IN.7024.43.2015.UO, MWIOŚ zwrócił się do Burmistrza Dzielnicy Bielany m.st. Warszawy o przekazanie, w przypadku dysponowania nimi, dowodów, dokumentów lub danych wskazujących na zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, w celu uwzględnienia w prowadzonych postępowaniach. Burmistrz Dzielnicy Bielany m.st. Warszawy nie udzielił odpowiedzi na w/w pismo oraz nie przekazał żadnych dokumentów w sprawie.

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2015r. Stowarzyszenie „Czyste Radiowo” przedstawiło swoją opinię dotyczącą prowadzonego przez MWIOŚ postępowania administracyjnego oraz powołania biegłego.

Przy piśmie z dnia 21 maja 2015r. MWIOŚ przekazał Narodowemu Instytutowi Zdrowia Publicznego – Państwowemu Zakładowi Higieny, w celu wykorzystania w trakcie opracowywania ekspertyzy w sprawie oceny ewentualnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi, interwencje mieszkańców nieruchomości sąsiadujących z zakładem zlokalizowanym przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie, wskazujące na ewentualny wpływ działalności instalacji na stan zdrowia mieszkańców.

MPO przy piśmie z dnia 3 sierpnia 2015r., znak: ZDS-081-009/15(25) przedłożyło w WIOŚ w Warszawie opracowania wykonane przez Katedrę Ochrony i Kształtowania Środowiska Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej:

- „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo”,

- „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo – ZAŁĄCZNIKI”,
- „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo” – streszczenie w języku niespecjalistycznym.

W piśmie MPO poinformowało, że załączone opracowanie Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo” oraz dokument stanowiący załącznik do niego „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo – ZAŁĄCZNIKI” stanowią tajemnicę przedsiębiorcy.

W związku z postanowieniem o powołaniu Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny w charakterze biegłego w sprawie ewentualnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi zamieszkujących w pobliżu instalacji, MWIOŚ przy piśmie z dnia 5 sierpnia 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES przekazał Instytutowi w/w dokumenty.

W dniu 5 sierpnia 2015r. dokumentacja została również przekazana do Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w m.st. Warszawie z wnioskiem o dokonanie oceny i przekazanie informacji, czy przeprowadzone badania i analizy jakości powietrza wskazują na zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie w piśmie z dnia 21 sierpnia 2015r., znak: HKN.0540.00413.2015.RS zawarł następujące informacje i wnioski:

- przyjęta metodyka badania mikrobiologicznego zanieczyszczenia powietrza, a także sposób opracowania i interpretacji otrzymanych wyników nie budzi zastrzeżeń,
- nie ma powodu aby podważać bezstronność lub fachowość zespołu badawczego,
- nie ma podstaw do kwestionowania, zawartych w opracowaniu, wniosków dotyczących wpływu na zdrowie ludzi,
- jakość powietrza atmosferycznego poza terenem Zakładu „Kampinoska” nie stanowi bezpośredniego zagrożenia dla osób przebywających w jego otoczeniu,
- poziom zanieczyszczenia mikrobiologicznego poza terenem zakładu nie uzasadnia konieczności rozszerzenia badań o analizy jakościowe,
- podwyższony poziom mikrobiologicznego zanieczyszczenia powietrza na terenie zakładu nie stanowi bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia pracowników.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie zwrócił uwagę na fakt, że w przedmiotowym opracowaniu potwierdzono, że działalność zakładu powoduje powstawanie uciążliwych zapachów, które przy sprzyjających warunkach atmosferycznych, mogą rozprzestrzeniać się na stosunkowo rozległym obszarze. Jednocześnie wskazano szereg konkretnych rozwiązań (technicznych i organizacyjnych) pozwalających znacząco ograniczyć występowanie tego problemu. Ponieważ zarówno emisja odorów jak i zanieczyszczeń mikrobiologicznych, w większości przypadków, powstają na tych samych etapach procesu technologicznego, to można przypuszczać, że podjęcie działań zmierzających do redukcji odorów będzie skutkowało dodatkowym zmniejszeniem ryzyka wynikającego z emisji zanieczyszczeń mikrobiologicznych do atmosfery.

W dniu 8 września 2015r. do WIOŚ w Warszawie wpłynęło pismo Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny z dnia 31 sierpnia 2015r., znak: HK/W/260/2015, w którym zostało przedstawione stanowisko Instytutu, odnoszące się do całości przedstawionej dokumentacji. Ze stanowiska Instytutu występującego w charakterze biegłego w ramach prowadzonych przez MWIOŚ postępowań wynika m.in.:

- Dane olfaktometryczne potwierdzają wyraźną uciążliwość zapachową, której źródłem są dla okolicznych mieszkańców instalacje przetwarzania odpadów Zakładu „Kampinoska”. Stopień uciążliwości może być wyższy niż wskazują na to wyniki pomiarów z uwagi na możliwość występowania przejściowych wzrostów stężenia i intensywności zapachu w okresach między planowymi pomiarami, na co wskazują wyniki części doraźnych pomiarów interwencyjnych.

- Stopień uciążliwości zapachowej jest do pewnego stopnia przedmiotem subiektywnej oceny. O jej skali decyduje nie tylko stężenie, intensywność i charakter zapachu, ale także stopień zmienności tych parametrów oraz czas utrzymywania się przykrego zapachu. Uciążliwość zapachowa wiąże się nie tylko z samym odczuciem przykrego zapachu, ale także z trwałym jego przenikaniem do elementów wyposażenia mieszkań, odzieży, włosów itp.
- Uciążliwość zapachowa jako taka może negatywnie oddziaływać na samopoczucie mieszkańców, a pośrednio także na ich ogólny stan zdrowia, powodując występowanie dolegliwości takich jak rozdrażnienie, obniżenie nastroju, zburzenia koncentracji, zakłócenia snu, nudności, bóle głowy. Na podstawie danych zawartych w opracowaniu niemożliwa jest ocena toksycznego lub drażniącego oddziaływania substancji chemicznych o właściwościach odorantów, emitowanych przez omawiany obiekt.
- Stężenia mikroorganizmów w powietrzu (bakterii mezofilnych, gronkowców mannitolododatnich, promieniowców mezofilnych, grzybów mikroskopowych, grzybów mikroskopowych mezofilnych z wyróżnieniem pleśni i drożdży) spadają wraz z wzrostem odległości od Zakładu Mechaniczno - Biologicznego Przetwarzania Odpadów i składowiska odpadów w Radiowie. Z nielicznymi wyjątkami stężenia mikroorganizmów oznaczane w powietrzu, poza „Zakładem” i jego bezpośrednim otoczeniem, nieznacznie przekraczały tło. Wyniki badania nie wykazały zagrożenia dla zdrowia ludzi mieszkających w pobliżu Zakładu „Kampinoska” ze strony mikroorganizmów emitowanych na jego terenie.
- W przedstawionej sytuacji należy uznać za możliwy negatywny wpływ instalacji przetwarzania odpadów Zakładu „Kampinoska” na stan zdrowia okolicznych mieszkańców. Jest on prawdopodobny przede wszystkim w odniesieniu do opisanych wyżej objawów wynikających z uciążliwości odorów. Na stan zdrowia mieszkańców negatywnie może wpływać także zdenerwowanie, zniecierpliwienie i napięcie, jakiego doświadczają w związku z dokuczliwością przykrego odoru i poczuciem braku skutecznej reakcji na ich postulaty ze strony odpowiednich podmiotów.
- Zakład pragnie stwierdzić, że samo występowanie długotrwałej i znacznej uciążliwości zapachowej jest wystarczającym powodem do podjęcia radykalnie skutecznych rozwiązań. Mieszkanie w warunkach długotrwałego narażenia na uciążliwe odory nie odpowiada standardom higienicznym i nie zapewnia niezbędnego minimum komfortu lokatorom. Próby podejmowania dalszych ocen ewentualnej szkodliwości dla zdrowia omawianego obiektu Zakład uważa za niecelowe, ponieważ przy tego rodzaju stosunkowo niskim narażeniu środowiskowym oraz licznych czynnikach zakłócających nie będzie ona mogła być wykazana ani wykluczona w sposób całkowicie pewny.

W piśmie z dnia 7 września 2015r., znak: ZDS-081-009/15(28) MPO przekazało harmonogram realizacji zaleceń wynikających z raportu pt. „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo” wg stanu na dzień 7 września 2015r. Spółka wskazała, że działania związane z poprawą funkcjonowania części biologicznej zostały podjęte natychmiast, a termin ich zakończenia został ustalony na 30 września 2015r. W piśmie MPO poinformowało, że harmonogram realizacji zaleceń stanowi tajemnicę przedsiębiorcy.

W dniu 9 września 2015r. upoważniony pracownik MPO po raz kolejny zapoznał się z aktami sprawy prowadzonego postępowania.

Zawiadomieniem z dnia 11 września 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES strony postępowania zostały zawiadomione, że ze względu na szczególnie skomplikowany charakter sprawy oraz konieczność przeprowadzenia analizy zgromadzonego materiału dowodowego, nie jest możliwe załatwienie sprawy w terminie wskazanym w zawiadomieniu z dnia 16 marca 2015r., tj. do 15 września 2015r. Nowy termin załatwienia sprawy wskazano do 2 października 2015r.

Zawiadomieniem z dnia 21 września 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES strony postępowania zostały poinformowane, że postępowanie dowodowe w sprawie wstrzymania działalności instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych zostało zakończone. Zawiadomienie zostało doręczone Stronom w dniach 22 i 23 września 2015r. (daty z potwierdzeń odbioru).

W zawiadomieniu strony zostały poinformowane o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz o prawie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W piśmie z dnia 25 września 2015r., znak: ZDS-081-009/15(33) MPO przekazało harmonogram realizacji zaleceń wynikających z raportu pt. „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo” wg stanu na dzień 23 września 2015r. W piśmie MPO poinformowało, że harmonogram realizacji zaleceń stanowi tajemnicę przedsiębiorcy.

Pismem z dnia 28 września 2015r., znak: ZDS-081-009/15(34) MPO ponownie wskazało, że raport pt. „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo” wykonany przez Katedrę Ochrony i Kształtowania Środowiska Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej oraz harmonogram realizacji zaleceń wynikających z powyższego raportu badawczego stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa i nie podlegają udostępnieniu.

W dniu 28 września 2015r. przedstawiciele Stowarzyszenia „Czyste Radiowo” zapoznali się z aktami sprawy prowadzonego postępowania. Jednocześnie w dniu 28 września 2015r. Stowarzyszenie „Czyste Radiowo” złożyło w ramach toczącego się postępowania żądanie udostępnienia w trybie ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013r. poz. 1235, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2001r. Nr 112 poz. 1198, z późn. zm.) dokumentów stanowiących akta przedmiotowego postępowania w sprawie wstrzymania działalności instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, stanowiącej część Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie, prowadzonego przez MPO, które nie zostały udostępnione przez organ Stronie w dniu 28 września 2015r., zgodnie z art. 73 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego ze względu na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa.

Zawiadomieniem z dnia 2 października 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES strony postępowania zostały zawiadomione, że ze względu na obszerność zebranego materiału dowodowego oraz zgłoszone przez Strony postępowania dodatkowe wnioski i zastrzeżenia mogące mieć wpływ na jego ostateczne rozstrzygnięcie, MWIOŚ zobowiązany jest do przeprowadzenia dodatkowych czynności wyjaśniających. W związku z powyższym, a także uwzględniając zasadę czynnego udziału Strony w toczącym się postępowaniu, koniecznym jest wydłużenie terminu załatwienia sprawy o czas niezbędny do podjęcia powyższych czynności administracyjnych, tj. do 30 listopada 2015r.

Postanowieniem z dnia 22 października 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES MWIOŚ odmówił Stowarzyszeniu „Czyste Radiowo”, prawa wglądu do materiału dowodowego znajdującego się w wyżej wymienionej sprawie obejmującego informacje zawarte w:

- 1) Memorandum (strony od 1 do 32), stanowiącym załącznik do pisma MPO z dnia 27 maja 2015r. (znak: ZDS-071-1/15(32)),
- 2) Protokole Kontroli Nr WA 17/2015 z 20 lutego 2015r., w części informacji przedstawionych na:
 - stronie 3, w części: od wiersza nr 16 do wiersza nr 45,

- stronie 4, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 32,
 - stronie 5, w części: od wiersza nr 15 do wiersza nr 21, od wiersza nr 28 do wiersza nr 37,
 - stronie 6, w części: od wiersza nr 4 do wiersza nr 8, od wiersza nr 27 do wiersza nr 35,
 - stronie 7, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 16, od wiersza nr 25 do wiersza nr 26,
 - stronie 8, w części: od wiersza nr 3 do wiersza nr 4,
 - stronie 9, w części: od wiersza nr 11 do wiersza nr 15,
 - stronie 10, w części: od wiersza nr 3 do wiersza nr 14, od wiersza nr 31 do wiersza nr 39,
 - stronach 11, 12 i 13, w części: cała strona,
 - stronie 14, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 8,
 - stronie 15, w części: od wiersza nr 14 do wiersza nr 22,
 - stronie 16, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 14,
 - załączniki nr 3, 4, 5, 6, 7 i 9,
- 3) Protokole Kontroli Nr WA 126/2015 z 16 lipca 2015 r., w części informacji przedstawionych na:
- stronie 3, w części: od wiersza nr 31 do wiersza nr 43,
 - stronie 4, w części: od wiersza nr 8 do wiersza nr 46,
 - stronie 5, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 25, od wiersza nr 32 do wiersza nr 47,
 - stronie 6, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 37, od wiersza nr 44 do wiersza nr 46,
 - stronie 7, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 4, od wiersza nr 6 do wiersza nr 11, od wiersza nr 19 do wiersza nr 25,
 - stronie 8, w części: od wiersza nr 5 do wiersza nr 47,
 - stronie 9, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 27,
 - stronie 10, w części: numer umowy w wierszu nr 23, wiersz nr 39,
 - stronie 11, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 48,
 - stronie 12, w części: od wiersza nr 7 do wiersza nr 13,
 - załączniki nr 3, 4, 6
- 4) Opracowaniu „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów w Radiowie”, będącym załącznikiem do pisma MPO z dnia 3 sierpnia 2015 r. (znak: ZDS-081-009/15(25)), w części informacji przedstawionych na:
- stronie 4, w części: numer umowy w wierszu nr 3
 - stronie 6, w części: od wiersza nr 11 do wiersza nr 14,
 - stronie 11, fot. nr 2.1 i 2.2 wraz z opisem,
 - stronie 12, fot. nr 2.3 wraz z opisem,
 - stronie 13, fot. nr 2.4 wraz z opisem,
 - stronie 14, fot. nr 2.5 i 2.6 wraz z opisem,
 - stronie 15, fot. nr 2.7 i 2.8 wraz z opisem,
 - stronie 20, w części: od wiersza nr 22 do wiersza nr 25,
 - stronie 21, w części: daty zawarte w wierszach nr 2, 7, 10, 13, 15, 18, 21, od wiersza nr 25 do wiersza nr 34,
 - stronie 22, w części: od wiersza nr 14 do wiersza nr 33,
 - stronie 23, w części: cała strona,
 - stronie 24, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 9, wiersz nr 13, od wiersza nr 15 do wiersza nr 20, od wiersza nr 24 do wiersza nr 28,
 - stronie 25 w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 18, od wiersza nr 26 do wiersza nr 32,
 - stronach 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, w części: cała strona,
 - stronie 65, fot. nr 5.2 wraz z opisem,
 - stronie 66, fot. nr 5.3 i 5.4 wraz z opisem,
 - stronie 67, w części: od wiersza nr 1 do wiersza nr 31,
 - stronie 90, w części: od wiersza nr 26 do wiersza nr 30,
 - stronach 91 i 92, w części: cała strona,
 - stronie 93, w części: od wiersza nr 3 do wiersza nr 4, od wiersza nr 39 do wiersza nr 40,
- 5) Harmonogramie realizacji zaleceń wynikających z raportu końcowego z badań wykonanych przez Wydział Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej w/g stanu na dzień 7 września

2015 roku (strony od 1 do 5), stanowiącym załącznik do pisma MPO z dnia 7 września 2015r. (znak: ZDS-081-009/15(28)),

- 6) Harmonogramie realizacji zaleceń wynikających z raportu badawczego pt. „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów w Radiowie”, przygotowanego przez zespół naukowców z Wydziału Inżynierii Środowiska, Katedra Ochrony i Kształtowania Środowiska Politechniki Warszawskiej pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Andrzeja Kuliga w/g stanu na dzień 23 września 2015 roku (strony od 1 do 6), stanowiącym załącznik do pisma MPO z dnia 25 września 2015r. (znak: ZDS-081-009/15(33)),

uznając je za tajemnicę przedsiębiorstwa.

Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m.st. Warszawie pismem z dnia 2 listopada 2015r., znak: ZDS-081-009/15(42) wniosło zażalenie na postanowienie Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 22 października 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES. Zażalenie przy piśmie z dnia 12 listopada 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES zostało przekazane do rozpatrzenia zgodnie z właściwością rzeczową Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

Zawiadomieniem z dnia 30 listopada 2015r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES strony postępowania zostały poinformowane, że w związku z tym, że rozstrzygnięcie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska ma istotne znaczenie dla załatwienia przedmiotowej sprawy, konieczne jest jej wydłużenie o czas niezbędny do podjęcia czynności związanych z rozpatrzeniem wniesionego zażalenia przez ten organ do dnia do 15 stycznia 2016 roku.

Ponadto do WIOŚ w Warszawie wpłynęło kolejne pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w m.st. Warszawie (PPIS) z dnia 4 grudnia 2015r., znak: HKN.0540.00611.2015.RS, w którym poinformowano, że w związku z licznymi interwencjami mieszkańców zostało przeprowadzone postępowanie wyjaśniające w sprawie uciążliwości zapachowej powodowanej działalnością Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów „Kampinoska” OUZ1. W toku czynności kontrolnych PPIS ustalił, że zakład działa legalnie w oparciu o wymagane prawem zezwolenia oraz nie narusza żadnych przepisów sanitarnych. Analiza zgłoszeń o przypadkach zachorowań na choroby, które podlegają rejestracji w myśl przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2008r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2013r. poz. 947, z późn. zm.) nie wykazała, aby wśród osób zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu zachorowania takie występowały ze zwiększoną częstotliwością. Nie mniej jednak, PPIS chcąc zweryfikować czy zgłaszany przypadek leży w kompetencji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zwrócił się o uszczegółowienie zgłoszenia poprzez podanie następujących informacji:

- czy w związku ze zgłaszanymi dolegliwościami zdiagnozowane zostały konkretne jednostki chorobowe,
- czy i w jakich placówkach medycznych odbywało się leczenie,
- czy w toku diagnostyki i podjętego leczenia potwierdzono, że przyczyną występujących schorzeń jest działalność kompostowni,
- czy zdiagnozowane choroby, powodowane działalnością kompostowni, wystąpiły również u innych członków rodziny lub osób niespokrewnionych.

Dodatkowo w dołączonym do akt prowadzonego postępowania piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w m.st. Warszawie z dnia 9 grudnia 2015r., znak: HKN.0540.00549.2015.RS znalazło się następujące stwierdzenie: „Należy zaznaczyć, że pojawianie się u mieszkańców ogólnych dolegliwości takich jak: kaszel, bóle głowy, bóle brzucha, nudności, wymioty itp. w sytuacji, gdy nie ma postawionej diagnozy lekarskiej jednoznacznie wskazującej, że ich przyczyną jest działalność kompostowni, nie wystarcza do stwierdzenia zagrożenia dla zdrowia publicznego”.

Również MPO przy piśmie z dnia 22 grudnia 2015r., znak: ZDS-081-006/15(47) przekazało do wykorzystania w prowadzonym postępowaniu pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w m.st. Warszawie z dnia 15 grudnia 2015r., znak: HKN.0540.00616.2015.RS.

Z pisma PPIS w m.st. Warszawie wynika, że w związku z licznymi interwencjami mieszkańców zostało przeprowadzone postępowanie wyjaśniające w sprawie uciążliwości zapachowej powodowanej działalnością Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów „Kampinoska” przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie. „Analiza zgłoszeń o przypadkach zachorowań na choroby, które podlegają rejestracji w myśl przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2008r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi nie wykazała, aby wśród osób zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu zachorowania takie występowały ze zwiększoną częstotliwością. Informacje przekazane przez mieszkańców, takie jak składane przez nich interwencje, dane z wywiadu przeprowadzonego w terenie oraz odpowiedzi na zapytania kierowane do osób zgłaszających problemy zdrowotne – nie dostarczyły wiarygodnych dowodów potwierdzających występowanie zagrożenie dla zdrowia publicznego.”

Główny Inspektor Ochrony Środowiska postanowieniem z dnia 12 stycznia 2016r., znak: DliO-420-744/2015/sj utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie odmawiające prawa wglądu do materiału dowodowego znajdującego się w aktach toczącego się postępowania administracyjnego w sprawie wstrzymania działalności instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych.

W związku z powyższym, pismem z dnia 13 stycznia 2016r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES MWIOŚ przekazał Stowarzyszeniu „Czyste Radiowo” następujące dokumenty:

- 1) Pismo MPO z dnia 27 maja 2015r., znak: ZDS-071-1/15(32),
- 2) Protokół Kontroli Nr WA 17/2015 z 20 lutego 2015r.,
- 3) Protokół Kontroli Nr WA 126/2015 z 16 lipca 2015r.,
- 4) Opracowanie „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów w Radiowie”, będącym załącznikiem do pisma Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w m.st. Warszawie Sp. z o.o. z dnia 3 sierpnia 2015r., znak: ZDS-081-009/15(25),
- 5) Pismo MPO z dnia 7 września 2015r., znak: ZDS-081-009/15(28),
- 6) Pismo MPO z dnia 25 września 2015r., znak: ZDS-081-009/15(33).

W przekazanych dokumentach wyłączono z udostępnienia informacje stanowiące tajemnicę Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w m.st. Warszawie Sp. z o.o. Zakres informacji wyłączonych z udostępnienia został określony w w/w postanowieniu Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 22 października 2015r.

Jednocześnie, ze względu na konieczność zapewnienia Stowarzyszeniu „Czyste Radiowo”, działającemu na prawach strony w prowadzonych postępowaniach, możliwości zapoznania się z udostępnionym materiałem zgromadzonym w aktach sprawy, przesunięto termin rozstrzygnięcia w/w postępowania na dzień 29 stycznia 2016r.

Zgodnie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, pismo MWIOŚ z dnia 13 stycznia 2016r., znak: IN.7023.1.136.2014.ES, przy którym zostały przekazane Stowarzyszeniu „Czyste Radiowo” w/w dokumenty zostało doręczone Stowarzyszeniu w dniu 18 stycznia 2016r.

Niezależnie od powyższego, w toku prowadzonego postępowania upoważnieni pracownicy WIOŚ w Warszawie przeprowadzili w MPO - na terenie Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów „Kampinoska OUZ 1” przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie dwie kontrole:

1. W okresie od 28 stycznia do 20 lutego 2015r.
2. W okresie od 16 czerwca do 16 lipca 2015r.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w okresie od 28 stycznia do 20 lutego 2015r. stwierdzono m.in. uszkodzenia (pęknięcia i nieszczelności) płyt betonowych na terenie kompostowni odpadów zielonych i instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, natomiast w czasie przeprowadzonych oględzin instalacji MBP stwierdzono, że trwał wywóz

pryzmy kompostowej na składowisko odpadów (bez przesiewania) oraz odbywało się formowanie nowej pryzmy.

W czasie kontroli przeprowadzonej w okresie od 16 czerwca do 16 lipca 2015r. na terenie instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, zostały przeprowadzone oględziny, w trakcie których Spółka nie prowadziła żadnych prac związanych z formowaniem pryzm, przerzucaniem i przesiewaniem odpadów. Trwały prace remontowe związane z uszczelnianiem płyt betonowych. Na placu znajdowało się 27 pryzm tlenowej stabilizacji. Nie wszystkie pryzmy były przykryte w sposób szczelny, co powodowało nieszczelności. Przy części pryzm znajdowały się zastoiska odcieków, widoczne były wycieki spod membran.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie i opisany powyżej stan faktyczny, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska zważył co następuje.

W przedmiotowej sprawie postępowanie w trybie art. 364 ustawy - Prawo ochrony środowiska zostało wszczęte z urzędu, w związku z wnioskiem Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Warszawie delegowanego do Prokuratury Okręgowej w Warszawie. Sytuacja taka stanowi wyjątek od reguły wszczynania tego rodzaju postępowania przez organ Inspekcji Ochrony Środowiska z urzędu, w następstwie zgromadzenia dowodów, które mogą uzasadniać jego wszczęcie. Możliwość wszczęcia postępowania w takim przypadku wynika z treści art. 182 k.p.a., na gruncie którego w doktrynie wyrażany jest pogląd, iż na wniosek prokuratora może być także wszczęte postępowanie, które co do zasady wszczynane jest z urzędu (patrz Małgorzata Jaśkowska, Andrzej Wróbel Kodeks postępowania administracyjnego - Komentarz Zakamycze 2005 str. 1038 teza 1). Gospodarzem jednak prowadzonego postępowania jest organ uprawniony do jego wszczęcia, w tej sprawie Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska.

Podstawą materialnoprawną prowadzonego postępowania jest art. 364 ustawy - Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym, jeżeli działalność prowadzona przez podmiot korzystający ze środowiska albo osobę fizyczną powoduje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagraża życiu lub zdrowiu ludzi, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wyda decyzję o wstrzymaniu tej działalności w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapobieżenia pogarszaniu stanu środowiska.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 3 lutego 2011 r. stwierdził, że przedmiotem postępowania w trybie art. 364 nie jest przesądzenie w drodze decyzji, czy istnieją określone przesłanki dla wstrzymania działalności, lecz wobec ich ujawnienia - zastosowanie odpowiednich środków administracyjnych względem sprawcy¹. W przedmiotowej sprawie wobec braku, w dacie skierowania wniosku prokuratora, dowodów dających podstawę do wstrzymania działalności w trybie art. 364 Poś, konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego pozwalającego na dokonanie oceny, czy działalność instalacji będącej przedmiotem postępowania wpływa na pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagraża życiu lub zdrowiu ludzi.

Z treści art. 364 Poś wynika, że argumentami mającymi znaczenie prawne jest prowadzenie działalności powodującej pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrażającej życiu lub zdrowiu ludzi. W doktrynie prawa ochrony środowiska zgodnie stwierdza się, że do wstrzymania działalności w omawianym trybie wystarczy alternatywne wystąpienie jednej z przesłanek wymienionych w art. 364. Ponadto stwierdza się, że zawarte w tym przepisie niebezpieczeństwa muszą już występować, czyli mieć charakter realny, a nie hipotetyczny².

¹ Wyrok WSA w Warszawie z 3.2.2011 r., IV SA/WA 2273/10, Legalis

² K. Gruszecki „Prawo ochrony środowiska. Komentarz.” (LEX, 2011), a także prof. dr hab. M. Górski, dr M. Pchalek, prof. dr hab. W. Radecki, dr J. Jerzmański, M. Bar, dr S. Urban, dr J. Jendrośka „Prawo ochrony środowiska. Komentarz”, 2014, także Wyrok WSA w Warszawie z 3.2.2011 r., IV SA/WA 2273/10, Legalis

W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie konieczne było zbadanie, czy działalność prowadzona przez MPO powoduje skutki określone w art. 364 Poś, to znaczy powoduje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagraża życiu lub zdrowiu ludzi.

Odnosnie pierwszej z wymienionych w art. 364 przesłanek przyjmuje się, że negatywny wpływ na środowisko obejmuje wszystkie rodzaje oddziaływania danego podmiotu na środowisko (jego globalny wpływ), zatem prowadzący postępowanie organ ma obowiązek badania rozmiarów wszystkich oddziaływań i ustalenia na podstawie wyników badań stopnia ich wpływu na środowisko. Naczelny Sąd Administracyjny w tezie wyroku z 15 lipca 2005 r. stwierdził, że wobec nie wskazania przez ustawodawcę kryteriów "pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach" ani definicji "zagrożenia zdrowia i życia", w każdej sprawie ta ocena musi być indywidualnie przeprowadzona i logicznie uzasadniona ze wskazaniem, jakie powody złożyły się na zakwalifikowanie pogorszenia stanu środowiska do "znacznych" rozmiarów, w odróżnieniu od rozmiarów "nieznacznych" i co przesądziło o ocenie, że dany wpływ na środowisko zagraża życiu ludzi lub zdrowiu³.

Próbując zinterpretować pojęcie „znaczne rozmiary”, W. Radecki podkreśla, że może być on rozumiany co najmniej na dwa sposoby - jako pogorszenie stanu środowiska na dużej przestrzeni lub jako pogorszenie, które ma być znaczne, czyli głębokie i dotkliwe. Autor ten nie wyklucza wzajemnego przenikania się tych dwóch znaczeń o tak obszernych zakresach (W. Radecki, *Odpowiedzialność prawna...*, s. 276). Ponadto należy jednoznacznie wskazać, iż w art. 364 ustawy - Prawo ochrony środowiska ustawodawca użył określenia "znacznych" rozmiarów, co oznacza, że pogorszenie stanu środowiska rozmiarów "nieznacznych" lub występujące, ale nie zagrażające życiu lub zdrowiu ludzi, nie powoduje sankcji wstrzymania działalności danego podmiotu na podstawie tego przepisu (wyrok NSA sygn. akt: OSK 1764/04).

Wskazać jednocześnie należy, że na gruncie przepisów prawa ochrony środowiska nie wprowadzono także definicji pojęcia „zagrożenie życia lub zdrowia ludzi”. W orzecnictwie sądowo administracyjnym zauważa się: „Biorąc jednak po uwagę, że w przeciwieństwie do pogorszenia stanu środowiska ustawodawca w tym przypadku nie posługuje się żadnymi określeniami, trzeba przyjąć, że każde zagrożenie życia lub zdrowia ludzkiego będzie wyczerpywało znamiona deliktu administracyjnego określonego w art. 364 p. o. ś.”⁴.

Na gruncie przedmiotowej sprawy Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonał wszechstronnego wyjaśnienia, czy funkcjonowanie instalacji eksploatowanych przez MPO na terenie zakładu przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie pogarsza stan środowiska w znacznych rozmiarach lub zagraża życiu lub zdrowiu ludzi.

Wobec przytoczonych stanowisk doktryny i orzecnictwa, precyzujących niewyjaśnione ustawowo pojęcie „pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach”, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska zbadał wszystkie rodzaje oddziaływania na środowisko eksploatowanej przez MPO instalacji (jej globalny wpływ), rozmiary tych oddziaływań oraz stopień ich wpływu na stan środowiska. W ramach przeprowadzonego postępowania dowodowego zgromadzono szczegółową dokumentację zawierającą m.in. stanowiska innych organów administracji co do prawidłowości funkcjonowania przedmiotowego Zakładu, stanowiska i interwencje dotyczące uciążliwości zapachowych osób zamieszkujących nieruchomości sąsiadujące z Zakładem oraz przedstawicieli Stowarzyszenia „Czyste Radiowo”, będącego Stroną przedmiotowego postępowania, dowody przedłożone przez prowadzącego instalację Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Spółka z o.o., w tym:

³ Wyrok NSA w Warszawie z 15.07.2005 OSK 1764/04, LEX 190602

⁴ Wyrok WSA w Warszawie z 3.02.2011 r., IV SA/Wa 2273/10, LEX 995576

- „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo”,
- „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo – ZAŁĄCZNIKI”,
- „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo” – streszczenie w języku niespecjalistycznym.
- „Analizę uciążliwości odorowej dla Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych Radiowo” SGS EKO-PROJEKT Sp. z o.o., 30 lipca 2014 r.,

opinię biegłego - Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny oraz stanowiące szczególny walor dowodowy protokoły z czynności kontrolnych Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów „Kampinoska OUZ1” przeprowadzonych przez upoważnionych pracowników WIOŚ w Warszawie.

MWIOŚ stwierdza, że zgromadzone w sprawie dowody nie potwierdziły istnienia zagrożeń dla środowiska, które należałoby zaklasyfikować jako pogorszające stan środowiska w znacznych rozmiarach. Do nieprawidłowości w ochronie środowiska, stwierdzonych na podstawie analizy zgromadzonych dowodów zaliczyć należy:

- prowadzenie gospodarki odpadami w sposób powodujący uciążliwości przez zapach,
- uszkodzenia (pęknięcia i nieszczelności) płyt betonowych na terenie kompostowni odpadów zielonych i instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych,
- prowadzenie przetwarzania odpadów niezgodnie z warunkami decyzji zezwalającej na przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne, poprzez nierozdzielanie odpadów po wyjściu z biostabilizatora na dwie frakcje: > 65 mm i < 65 mm,
- niez uzyskanie z dniem 1 lipca 2015 r. pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 201 Poś.

Biorąc pod uwagę stwierdzone nieprawidłowości uznać należy, że nie mogą one stanowić podstawy do wstrzymania działalności ze względu na pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach.

Odnosząc się do prowadzenia przez prowadzącego instalację przetwarzania odpadów niezgodnie z warunkami posiadanego w dacie kontroli zezwolenia, stwierdzić należy, że proces ten pomimo jego niezgodności z decyzją, niewątpliwie powoduje mniejszą uciążliwość, aniżeli proces, który prowadzony byłby zgodnie z warunkami zezwolenia (dodatkowy rozdział przetwarzanych odpadów na dwie frakcje). Niezależnie od tego wskazać należy, że delikt ten stanowił przesłankę do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194 ust. 1 pkt 4 ustawy o odpadach i był przedmiotem odrębnego postępowania przeprowadzonego przez MWIOŚ.

Podobnie brak wymaganego na mocy art. 201 Poś, w związku z art. 28 ustawy z dnia 11 lipca 2014 o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1101) pozwolenia zintegrowanego jest przedmiotem prowadzonego przez MWIOŚ postępowania w oparciu o art. 365 ust. 1 Poś i nie ma wpływu na rozstrzygnięcie podejmowane w niniejszej sprawie.

W dalszej kolejności odnosząc się do stwierdzonych podczas kontroli przeprowadzonej w okresie od 28 stycznia do 20 lutego 2015 r. nieprawidłowości dotyczących uszkodzenia (pęknięcia i nieszczelności) płyt betonowych na terenie kompostowni odpadów zielonych i instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, podkreślić należy, że w trakcie kolejnej kontroli wykazano, że ubytki zostały zlikwidowane, eliminując tym potencjalne zagrożenie dla środowiska gruntowo – wodnego.

Przechodząc do nieprawidłowości polegającej na prowadzeniu gospodarki odpadami w sposób powodujący uciążliwości przez zapach, stwierdzić należy, że w aktualnie obowiązujących przepisach prawa z zakresu ochrony środowiska brak jest regulacji prawnych określających

dopuszczalne poziomy substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza. Jednocześnie wskazać należy, że wprawdzie art. 85 Poś przewiduje, że ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, w szczególności przez utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych poziomów lub co najmniej na tych poziomach, zmniejszenie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane oraz zmniejszanie i utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów docelowych albo poziomów celów długoterminowych lub co najmniej na tych poziomach. Pomimo jednak wynikającego z art. 85 ww. ustawy obowiązku ochrony powietrza, w polskim porządku prawnym nie przewidziano ochrony powietrza przed zapachami, a jedynie przed określonymi substancjami w powietrzu. W konsekwencji zapachy, pomimo, że niewątpliwie mogą być uciążliwe, nie mogą być przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska badane, ponieważ w polskim systemie prawnym nie istnieją normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów. Dodatkowo wskazać należy, że emisja substancji złoonych z przyrm kompostowych jest emisją o charakterze niezorganizowanym, co powoduje brak możliwości jej pomiaru. Wskazać jednak należy, że w obowiązującym stanie prawnym prowadzenie gospodarki w sposób powodujący uciążliwość przez zapach stanowi wykroczenie, określone w art. 171 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i stanowić będzie przedmiot działań podejmowanych przez MWIOŚ niezależnie od niniejszego postępowania administracyjnego. Ponadto w związku z ustaleniami przeprowadzonych kontroli MWIOŚ wydał zarządzenie pokontrolne z dnia 19 maja 2015r., znak: IN.7023.1.27.2015.ES, w którym zarządzono, aby wszystkie prace, które mogą powodować uciążliwość przez zapach, w szczególności przerzucanie odpadów prowadzone w ramach procesu biologicznego przetwarzania odpadów oraz przesiewanie odpadów w postaci stabilizatu, prowadzić wyłącznie od poniedziałku do piątku w godzinach 6 – 14. Spółka korzystając z trybu, o którym mowa w art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wniosła w dniu 7 sierpnia 2015 r. skargę na wydane przez MWIOŚ zarządzenie pokontrolne, zaś postępowanie w tym zakresie uznać należy za nie mające wpływu na niniejsze rozstrzygnięcie.

Biorąc powyższe pod uwagę, materiał dowodowy w zakresie uciążliwości zapachowej powodowanej przez procesy przetwarzania odpadów został uzupełniony przez prowadzącego instalację, który przedłożył specjalistyczne opracowania poparte badaniami olfaktometrycznymi i mikrobiologicznymi wykonanymi przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tej dziedzinie. Nie można jednak uznać, że uciążliwość związana z emisją substancji złoonych wokół zakładu pogarsza stan środowiska w znacznych rozmiarach. Ustalenia raportu „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo” (s.73), wskazują, że poza terenem instalacji MBP stężenie (liczba) bakterii mezofilnych zmniejsza się do wartości maksymalnej 5000 jtk/m³ (jeden przypadek), ale zwykle zmniejsza się szybko wraz z odległością od terenu instalacji i wynosi mniej niż 1000 jtk/m³ (powietrze niezanieczyszczone). Zasięg wartości powyżej 1000 jtk/m³ (powietrze średniozanieczyszczone) wynosi ok. 600 m od instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów. Z kolei wnioski z badań olfaktometrycznych przedmiotowego raportu wskazują, że zasięg oddziaływania zapachu emitowanego z terenu Zakładu wynosi ponad 2000 m. Zapach o intensywności słabej, wyczuwalny przez więcej niż 50% osób i uciążliwy dla mniejszości, sięga do 1500 m. Odnosząc się więc do wyjaśnionej powyżej definicji pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach, uznać należy, że emisja substancji złoonych i bioaerozoli z terenu zakładu, pomimo iż mogłaby w sposób ocenny zostać zakwalifikowana do znacznych rozmiarów, nie może jednak zostać uznana za powodującą pogorszenie stanu środowiska, ze względu na fakt, że w obowiązujących przepisach ochrony środowiska nie określono zarówno standardów jakości zapachowej w powietrzu, jak i metod ich oceny, a także wymagań dotyczących zagrożeń aerosanitarnych (bakteriologicznych i mikologicznych). Wskazać na marginesie należy, że zgodnie z art. 222 ust. 5 Poś minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia, wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza. Wyżej

wymienione rozporządzenie dotychczas nie zostało wydane. Ponadto w przepisach prawa ochrony środowiska nie przewidziano standardów jakości powietrza pod względem mikrobiologicznym.

Z tych przyczyn w ocenie MWIOŚ zebrany materiał dowodowy, nie wskazuje na zaistnienie pogorszeniu stanu środowiska w znacznych rozmiarach.

Odnosząc się do drugiej z przesłanek określonych w art. 364 Poś, tj. do zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, szczególnie wnikliwie należało zbadać, czy stwierdzona emisja do powietrza, której źródłem są procesy przetwarzania odpadów w instalacjach eksploatowanych przez MPO, może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi. Ocena w tym zakresie była dokonywana na podstawie interwencji zgłaszanych przez mieszkańców, przedstawionych przez prowadzącego instalację opinii, raportów i ekspertyz, opinii biegłego Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny, stanowisk organów, z którymi MWIOŚ współdziałał w toku prowadzonego postępowania, w szczególności stanowiska Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w m. st. Warszawie.

W pierwszej kolejności przytoczyć należy wnioski z badań mikrobiologicznych zawarte w raporcie „Ocena oddziaływania zapachowego instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i składowiska odpadów Radiowo”. W raporcie stwierdza się biorąc pod uwagę wyniki badań mikrobiologicznej jakości powietrza poza terenem zakładu, że nie stanowią one bezpośredniego zagrożenia zdrowia osób przebywających w jego otoczeniu, a poziom zanieczyszczenia mikrobiologicznego poza terenem instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów nie uzasadnia konieczności rozszerzenia badań, np. o analizy jakościowe (s.88). Mając na względzie konieczność dokonania kompleksowej oceny oddziaływania przedmiotowej instalacji na zdrowie i życie zamieszkujących w pobliżu zakładu ludzi, MWIOŚ uznał za niezbędne powołanie biegłego z dziedziny zdrowia publicznego, specjalizującego się w ocenie sytuacji zdrowotnej ludności Polski oraz monitorowaniu biologicznych, chemicznych i fizycznych czynników ryzyka w powietrzu. Na mocy postanowienia z dnia 16 marca 2015 r. w tym zakresie MWIOŚ zwrócił się do Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny o wydanie w charakterze biegłego ekspertyzy.

Zgodnie z opinią sporządzoną, na podstawie przekazanych przez MWIOŚ materiałów dowodowych, przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny wynika w szczególności, iż „dane olfaktometryczne potwierdzają wyraźną uciążliwość zapachową, której źródłem są dla okolicznych mieszkańców instalacje przetwarzania odpadów Zakładu „Kampinoska”. Stopień uciążliwości może być wyższy niż wskazują na to wyniki pomiarów z uwagi na możliwość występowania przejściowych wzrostów stężenia i intensywności zapachu w okresach między planowymi pomiarami, na co wskazują wyniki części doraźnych pomiarów interwencyjnych”. Stwierdza się jednak, że „stopień uciążliwości zapachowej jest do pewnego stopnia przedmiotem subiektywnej oceny, a o jej skali decyduje nie tylko stężenie, intensywność i charakter zapachu, ale także stopień zmienności tych parametrów oraz czas utrzymywania się przykrego zapachu.”.

W dalszej części wniosków z ekspertyzy wskazuje się, że uciążliwość zapachowa jako taka może pośrednio wpływać na ogólny stan zdrowia mieszkańców, powodując występowanie dolegliwości takich jak rozdrażnienie, obniżenie nastroju, zburzenia koncentracji, zakłócenia snu, nudności, bóle głowy. Ponadto, „na podstawie danych zawartych w opracowaniu niemożliwa jest ocena toksycznego lub drażniącego oddziaływania substancji chemicznych o właściwościach odorantów, emitowanych przez omawiany obiekt. Stężenia mikroorganizmów w powietrzu (bakterii mezofilnych, gronkowców mannitolododatnich, promieniowców mezofilnych, grzybów mikroskopowych, grzybów mikroskopowych mezofilnych z wyróżnieniem pleśni i drożdży) spadają wraz z wzrostem odległości od Zakładu Mechaniczno - Biologicznego Przetwarzania Odpadów i składowiska odpadów w Radiowie. Z nielicznymi wyjątkami stężenia mikroorganizmów oznaczane w powietrzu, poza „Zakładem” i jego bezpośrednim otoczeniem, nieznacznie przekraczały tło.

Wyniki badania nie wykazały zagrożenia dla zdrowia ludzi mieszkających w pobliżu Zakładu „Kampinoska” ze strony mikroorganizmów emitowanych na jego terenie. W przedstawionej sytuacji należy uznać za możliwy negatywny wpływ instalacji przetwarzania odpadów Zakładu „Kampinoska” na stan zdrowia okolicznych mieszkańców. Jest on prawdopodobny przede wszystkim w odniesieniu do opisanych wyżej objawów wynikających z uciążliwości odorów. Na stan zdrowia mieszkańców negatywnie może wpływać także zdenerwowanie, zniecierpliwienie i napięcie, jakiego doświadczają w związku z dokuczliwością przykrego odorów i poczuciem braku skutecznej reakcji na ich postulaty ze strony odpowiednich podmiotów.”.

Biegły stwierdza na koniec, że samo występowanie długotrwałej i znacznej uciążliwości zapachowej jest wystarczającym powodem do podjęcia radykalnie skutecznych rozwiązań, uzasadniając, że mieszkanie w warunkach długotrwałego narażenia na uciążliwe odory nie odpowiada standardom higienicznym i nie zapewnia niezbędnego minimum komfortu lokatorom, zaś próby podejmowania dalszych ocen ewentualnej szkodliwości dla zdrowia omawianego obiektu Zakład uważa za niecelowe, ponieważ przy tego rodzaju stosunkowo niskim narażeniu środowiskowym oraz licznych czynnikach zakłócających nie będzie ona mogła być wykazana ani wykluczona w sposób całkowicie pewny.

Natomiast Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m. st. Warszawie, również dokonując analizy przekazanego materiału dowodowego, przedstawił informacje, iż na podstawie analizy zgłoszeń o przypadkach zachorowań na choroby, które podlegają rejestracji w myśl przepisów ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2013 r. poz. 947, z późn. zm.) nie wykazano, aby wśród osób zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu zachorowania takie występowały ze zwiększoną częstotliwością. Zaznaczył jednak, że pojawianie się u mieszkańców ogólnych dolegliwości takich jak: kaszel, bóle głowy, bóle brzucha, nudności, wymioty, itp. w sytuacji gdy nie ma postawionej diagnozy lekarskiej jednoznacznie wskazującej, że ich przyczyną jest działalność kompostowni, nie wystarczy do stwierdzenia zagrożenia dla zdrowia publicznego. Ponadto Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny zaznaczył, że informacje przekazywane przez mieszkańców oraz dane z wywiadu jaki został przeprowadzony w terenie, w tym odpowiedzi na zapytania kierowane do osób zgłaszających problemy zdrowotne, nie dostarczyły wiarygodnych dowodów potwierdzających występowanie zagrożenia dla zdrowia publicznego.

Ponadto w zgromadzonym materiale dowodowym znajduje się oświadczenie Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w m. st. Warszawie, w którym wskazuje się, iż nie odnotowano zwiększonej zachorowalności wśród pracowników zakładu na podstawie analizy absencji chorobowej pracowników MPO w okresie od 1 stycznia 2014r. do 31 października 2014r., która jest niższa niż średnia dla całej Spółki. Ponadto oświadczone, że w Spółce, w tym w Zakładzie Unieszkodliwiania Odpadów „Kampinoska” nie stwierdzono choroby zawodowej.

Odnosząc się do powyższego stwierdzić należy, że przedstawione dowody nie potwierdzają bezpośredniego wpływu działalności MPO na zdrowie i życie ludzi. Potwierdzają to zarówno opracowania i raporty przedłożone przez prowadzącego instalację, wielokrotnie wyrażane stanowisko Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w m.st. Warszawie, tj. organu właściwego w zakresie oceny wpływu na zdrowie i życie ludzi w środowisku zewnętrznym zagrożeń aerosanitarnych (bakteriologicznych i mikologicznych), a także ekspertyza powołanego w sprawie biegłego, w której wskazuje się wyłącznie na możliwy pośredni wpływ instalacji na zdrowie mieszkańców.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdza się, że nie została spełniona przesłanka materialnoprawna do wstrzymania działalności przedmiotowej instalacji, zarówno ze względu na zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi, jak również ze względu na pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach. Wymienione powyżej formy oddziaływania na środowisko i ludzi są ze sobą powiązane. Pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach skutkować może zagrożeniem życia lub zdrowia ludzi, zatem brak dowodów dokumentujących zagrożenie dla zdrowia

publicznego mieszkańców może jednocześnie oznaczać, że nie występuje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach.

Zgodnie z unormowaną w art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego zasadą prawdy obiektywnej, organy administracji publicznej "podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy". Zgodnie z tą zasadą organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. W szczególności jest obowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a stanowisko wyrażone w decyzji uzasadnić w sposób wymagany przez przepisy kodeksu postępowania administracyjnego (np. wyrok NSA w Warszawie z dnia 26 maja 1981 r., SA 810/81, ONSA 1981, nr 1, poz. 45).

Dowodami, jakie organ może dopuścić w sprawie, jest wszystko, co przyczyni się do jej wyjaśnienia (art. 75 §. 1 k.p.a.). Przy czym, należy wskazać, iż zgodnie z art. 76 ust. 1 k.p.a., szczególny walor dowodowy (domniemanie zgodności treści ze stanem rzeczywistym) ma protokół z czynności kontrolnej, sporządzony z upoważnienia organu IOŚ, w myśl art. 11 ust. 1 w zw. z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686, z późn. zm.). Dodatkowo, istotnymi elementami dowodowymi, jakie organ podejmuje w toczącym się postępowaniu gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, których zakres przekracza zakres wiadomości i doświadczenia życiowego osób mających wykształcenie ogólne, bądź odbiegające zakresem od wykształcenia kierunkowego osoby prowadzącej postępowanie, jest opinia biegłego. Zgromadzone dowody podlegają naturalnie ocenie w toku postępowania, mogą być uzupełniane, a strona (podmioty działające na prawach strony) mogą się, co do nich wypowiedzieć. W razie ustalenia, iż zgromadzone dowody nie potwierdzają wystąpienia przesłanek wskazanych w art. 364 ustawy - Prawo ochrony środowiska, organ administracji umarza postępowanie uznając je za bezprzedmiotowe, zgodnie z normą wskazaną w przepisie art. 105 § 1 k.p.a. (wyrok WSA w Warszawie, sygn., akt IV SA/Wa 1557/09).

Mając na uwadze powyższe, wyjaśnić należy, że sprawa administracyjna jest bezprzedmiotowa w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. wtedy, gdy nie ma materialnoprawnych podstaw do władczej, w formie decyzji administracyjnej, ingerencji organu administracyjnego. Wówczas jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne pozytywne, czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne (por. wyrok NSA z dnia 21 lutego 2006 r., sygn. I OSK 967/05). Bezprzedmiotowym może być zatem postępowanie zarówno z powodu braku przedmiotu faktycznego do rozpatrzenia sprawy, jak również z powodu braku podstawy prawnej do wydania decyzji w zakresie żądania wnioskodawcy (wyrok NSA z dnia 23 stycznia 2006 r., sygn. II SA 428/01).

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., „Postępowanie prowadzone w oparciu o art. 364 Poś wszczynane jest z urzędu. Sposób wszczęcia tego postępowania determinuje zaś rodzaje rozstrzygnięć, które mogą być w nim wydane. Tak wszczęte postępowanie może bowiem zakończyć się albo wstrzymaniem działalności podmiotu albo umorzeniem postępowania w tej sprawie wobec niepotwierdzenia w toku postępowania istnienia przesłanek do wstrzymania.”⁵.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od decyzji stronom służy prawo wniesienia odwołania do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska za moim pośrednictwem w terminie do 14 dni od dnia jej doręczenia.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI
INSPEKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

A. Ludwikowski
Adam Ludwikowski

⁵Wyrok NSA w Warszawie z 8.06.2011 r. II OSK 1012/10, LEX 1083483